

Interdisciplinary Legal Research

Apr 2021, 2(1): 19-37

Available online on: www.ilrjournal.ir

e-ISSN:2717-1795

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Trial of Pirates in a Third Country (Special Case: Kenya)

Seyyed Sajjad Kazemi ^{1*}

Received:

12 Dec 2020

Revised:

27 Feb 2021

Accepted:

12 Mar 2021

Available Online:

01 Apr 2021

Abstract

Background and Aim: With the spread of pirate attacks, especially on the coasts of Somalia and the Gulf of Aden, as one of the ways to deal with this phenomenon, the prosecution of pirates in a third country, ie a country that is neither the country of the pirates nor their country of arrest, is planned and welcomed. Some countries, including Kenya, Tanzania and the Republic of Seychelles, have announced their readiness to extradite and prosecute pirates arrested by other countries. The three countries, led by Kenya, have in recent years become places to try arrested pirates.

Materials and Methods: This study is of descriptive - analytical one.

Ethical Considerations: Authenticity of the texts, honesty has been observed in this study.

Findings: None of the pirates tried in Kenya have been apprehended by the country's navy until 2020. The pirates were arrested and transferred to the country by the forces of the countries present in the waters of the region who have signed piracy transfer agreements with the Kenyan government for trial. UN Security Council Resolution 1851 calls on governments and regional organizations to sign such agreements. Following the Security Council Resolution, the Government of Kenya concluded agreements with the United States, the United Kingdom, Denmark, China, Canada and the European Union.

Conclusion: Despite criticism of the Kenyan judiciary, particularly in the area of human rights issues, Kenyan courts have been prosecuting pirates for more than a decade and are gradually establishing their position as an important element in the fight against terrorism. Piracy is in the international arena.

Keywords:

Kenya,
Competence,
Piracy,
World Qualification,
High Sea.

1 Assistant Professor, Department of Law, Faculty of Literature and Humanity, Malayer University, Malayer, Iran.
(Corresponding Author)*

Email: sskazemi92@malayeru.ac.ir Phone: +989183861934

*Please Cite This Article As: Kazemi, SS (2021). "Trial of Pirates in a Third Country (Special Case: Kenya)". *Interdisciplinary Legal Research*, 2 (1): 19- 37.*

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0)

محاكمه متهمان دزدی دریایی در کشور ثالث (پرونده ویژه؛ کشور کنیا)

سید سجاد کاظمی^۱

۱. استادیار، گروه حقوق، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران. (نویسنده مسؤل)

Email: sskazemi92@malayeru.ac.ir

دریافت: ۱۳۹۹/۹/۲۲ ویرایش: ۱۳۹۹/۱۲/۹ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۲۲ انتشار: ۱۴۰۰/۱/۱۲

چکیده

زمینه و هدف: با گسترش حملات دزدان دریایی به ویژه در سواحل سومالی و خلیج عدن، به عنوان یکی از راهکارهای مقابله کیفری با این پدیده، محاکمه مرتکبان دزدی دریایی در کشور ثالث یعنی کشوری که نه کشور متبوع دزدان بوده و نه کشور دستگیر کننده ایشان، مورد طرح و استقبال قرار گرفته است. برخی کشورها از جمله کنیا، تانزانیا و جمهوری سیشل آمادگی خود را برای تحویل و محاکمه متهمان دزدی دریایی دستگیر شده توسط سایر کشورها اعلام نمودند. این سه کشور و در صدر آنها، کشور کنیا، طی سال‌های اخیر به عنوان محلی برای محاکمه دزدان دریایی دستگیر شده تبدیل شده‌اند.

مواد و روش‌ها: روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی - تحلیلی است.

ملاحظات اخلاقی: در این تحقیق، اصالت متون، صداقت و امانت‌داری رعایت شده است.

یافته‌ها: هیچ کدام از دزدان دریایی محاکمه شده در کنیا تا سال ۲۰۲۰ توسط نیروهای دریایی این کشور دستگیر نشده‌اند. این دزدان توسط نیروهای کشورهای حاضر در آب‌های منطقه که با دولت کنیا موافقت‌نامه‌های انتقال دزدان دریایی برای محاکمه امضا نموده‌اند، دستگیر شده و به این کشور انتقال یافته‌اند. قطعنامه ۱۸۵۱ شورای امنیت سازمان ملل، از دولت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای می‌خواهد تا چنین موافقت‌نامه‌هایی را به امضا برسانند. متعاقب این قطعنامه شورای امنیت، دولت کنیا موافقت‌نامه‌های را با کشورهای ایالات متحده، انگلستان، دانمارک، چین کانادا و اتحادیه اروپا منعقد نمود.

نتیجه‌گیری: علی‌رغم انتقاداتی که به نظام قضایی کنیا به ویژه در حوزه مشکلات حقوق بشری وارد آمده، اما محاکم کنیایی امروزه بیش از یک دهه است که در حال محاکمه مرتکبان دزدی دریایی بوده و به مرور، در حال تثبیت جایگاه این کشور به عنوان عنصری مهم در راستای مبارزه با دزدی دریایی در عرصه بین‌المللی می‌باشند.

کلمات کلیدی: کنیا، صلاحیت، دزدی دریایی، صلاحیت جهانی، دریای آزاد.

مقدمه

۱- بیان موضوع: دزدی دریایی بر اساس حقوق بین‌الملل عرفی قدیمی‌ترین جرم بین‌المللی است که صلاحیت جهانی برای آن اعمال گردیده است. (فروغی، ۱۳۸۵: ۲۲) شناخت و زشتی عمومی که دزدی دریایی ایجاد می‌کند و اینکه اقدامات آن‌ها مستقیماً علیه کشتی‌ها و اتباع کلیه کشورها صورت می‌گیرند و تجارت دریایی و دریانوردی را مختل می‌کنند، توجیه‌کننده اعمال صلاحیت جهانی بر دزدی دریایی است. (Fink & Galvin, 2014: 91) دادگاه عالی آمریکا نیز در آرای مختلفی سابقاً دزدان دریایی را به‌عنوان دشمنان بشریت اعلام نموده که دولت‌ها حق اعمال صلاحیت جهانی بر ایشان را خواهند داشت چراکه دزدان دریایی اموال و اشخاص همه ملت‌ها صرف‌نظر از تابعیت آن‌ها را مورد حمله و هدف قرار می‌دهند. (Elleman et al, 2018: 23)

با تمامی این اوصاف و تأکیدات، دولت‌ها در مقابل دزدی دریایی نوین حالت انفعالی به خود گرفته‌اند و اکثراً تمایلی برای استفاده از ظرفیت صلاحیت جهانی از خود نشان نمی‌دهند. وضعیت به‌گونه‌ای شده است که بعضی از کشورها بعد از دستگیری دزدان دریایی در یک حالت انفعالی صرف مجدداً آن‌ها را در جاهایی که دستگیر کرده‌اند آزاد می‌نمایند. همین موضوع و تأکیدات شورای امنیت مبنی بر همکاری دولت‌ها در امر مبارزه با دزدی دریایی کشورها را به راه‌حل نوینی برانگیخته که تاکنون در بحث مبارزه با هیچ جرم بین‌المللی سابقه نداشته است: «محاكمه متهمان به دزدی دریایی در کشور ثالث». یعنی کشوری که نه دستگیر کننده دزدان دریایی است و نه کشور متبوع دزدان. کشوری که ظاهراً هیچ ارتباطی با جرم ارتکاب یافته ندارد.

۲- تبیین مفاهیم: مستفاد از ماده ۱۰۱ کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریایا، دزدی دریایی در معنای اصلی و دقیق خود: «هرگونه عمل خشونت‌آمیز یا بازداشت غیرقانونی، یا هر عمل

خسارت‌بار ارتکاب یافته به‌وسیله خدمه یا مسافران یک کشتی یا هواپیمای خصوصی، برای اهداف شخصی، در دریای آزاد علیه کشتی یا هواپیمای دیگر که با قصد غارت همراه باشد» را شامل می‌گردد. (کوشا و شایگان، ۱۳۹۰: ۱۰۰) اگرچه تعریف فوق فعلاً تنها تعریف قانونی موجود از جرم دزدی دریایی بوده اما این تعریف در بردارنده اشکالات و ایرادات زیادی به‌ویژه برای تحت پوشش قرار دادن دزدی دریایی نوین است. در این پژوهش تلاش بر این است که مبانی این‌چنین محاکماتی به‌صورت کلی مورد بررسی قرار گیرد و از آنجایی که از میان چند کشوری که به انجام چنین محاکماتی در کشور خود رضایت داده‌اند، کشور کنیا مهم‌ترین و درگیرترین کشور در این‌باره است و تاکنون نیز موارد چندی از این محاکمات در این کشور انجام شده است، لذا مقررات داخلی کنیا از دو منظر شکلی و ماهوی در مقابله با دزدی دریایی مورد بررسی قرار می‌گیرد. در واقع سؤال اصلی که این پژوهش درصدد پاسخ به آن است، این است که آیا از منظر مقررات حقوق بین‌الملل و همچنین حقوق داخلی کنیا، این کشور (با توجه به اینکه خود متهمان به دزدی دریایی را دستگیر نکرده است) قانوناً توانایی و صلاحیت برگزاری محاکمه و مجازات دزدان دریایی را دارد یا خیر؟

۳- روش پژوهش: در این مطالعه تحلیلی، اسناد و قوانین مربوط به محاکمه متهمان دزدی دریایی در کشور ثالث با تأکید بر کشورز کنیا و نیز مقالات منتشره، به صورت هدفمند جستجو شده و مورد بررسی قرار گرفت. روش ما در انجام این پژوهش به صورت توصیفی- تحلیلی بوده است. در این پژوهش و با هدف پاسخ به سؤال ذکرشده، ابتدا مبانی محاکمه متهمان به دزدی دریایی در کشور ثالث و در ادامه چگونگی به‌کارگیری مقررات حقوق بین‌الملل در محاکم کنیا در خصوص دزدی دریایی مورد بررسی قرار می‌گیرد. بخش سوم راجع به چگونگی انجام محاکمات متهمان دزدی دریایی

در محاکم کنیا را مورد بررسی قرار داده و انتقاداتی که به این محاکمات وارد است مطرح خواهد شد و در بخش آخر لزوم رعایت اصول دادرسی منصفانه در محاکمه دزدان دریایی در دادگاه‌های کنیا مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد.

بحث و نظر

۱- مبانی محاکمه دزدان دریایی در کشور ثالث

با اوج‌گیری پدیده دزدی دریایی در منطقه شاخ آفریقا که جامعه جهانی را غافلگیر ساخت دولت‌ها در مواجهه با دزدان دریایی که نیروهای نظامی دستگیر می‌کردند در یک حالت انفعال بسر می‌بردند. به‌خاطر مشکلات فراوانی که در خصوص هزینه‌های بالا، مسائل حقوق بشری، مشکلات پناهندگی و عدم وجود قوانین مناسب، وجود داشت دولت‌ها از یک‌طرف تمایل چندانی برای محاکمه افراد دستگیرشده از خود نشان نمی‌دادند و از طرف دیگر برخی ناوگان نظامی کشورها با دستورات مستقیمی که از سوی دولت‌های خود دریافت کرده در یک اقدام افراطی دزدان دستگیرشده را در دریا غرق می‌ساختند که هر دو شیوه با انتقادات بسیاری مواجه شد.

برای حل مشکل و پر کردن خلأ صلاحیتی موجود عدم محاکمه دزدان دریایی، بسیاری از کشورها انعقاد یک قرارداد دوطرفه با دولت‌های منطقه را مناسب تشخیص دادند. بریتانیا، ایالات‌متحده آمریکا، اتحادیه اروپا، دانمارک، کانادا و چین تفاهم‌نامه‌های جداگانه‌ای با کنیا امضا کرده‌اند که بر اساس آن دزدان دریایی دستگیرشده به بازداشتگاه‌های کنیا فرستاده شوند تا توسط قضات آفریقایی محاکمه شوند. اولین این موافقت‌نامه‌ها در سال ۲۰۰۶ فی‌مابین آمریکا و دولت کنیا منعقد گردید ولی برای چند سال این پیشنهاد از سوی سایر کشورها مورد استقبال واقع نگردید تا اینکه در قطعنامه ۱۸۵۱ در سال ۲۰۰۸ شورای امنیت سازمان ملل از دولت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای می‌خواهد تا برای مقابله مؤثرتر با

دزدی دریایی چنین موافقت‌نامه‌هایی را به امضا برسانند. در نوامبر ۱۲۰۱۷، تعداد ۱۱۱ دزد دریایی که به کنیا تحویل داده‌شده بودند در انتظار محاکمه به سر می‌بردند که محاکمه ۷۴ نفر از آن‌ها بر اساس شروط تفاهم‌نامه اتحادیه اروپا انجام گرفت. (Thou Gathii, 2018: 4) همچنین تمایل دولت‌های منطقه برای محاکمه و حبس متهمان به دزدی دریایی بر اساس مذاکرات انجام‌گرفته بود. برای مثال دولت کنیا در آوریل ۲۰۱۰ قصدش را برای عدم پذیرش دزدان دریایی برای محاکمه، به‌دلیل کارکرد بسیار زیاد سیستم قضایی کشور اعلام کرد. ولی با رشد جامعه بین‌المللی منابع موردنیاز در دسترس قرار گرفتند و دو ماه بعد یک دادگاه جدید با امنیت بالا در مومباسا برای دزدی دریایی و جرائم بین‌المللی دیگر آغاز به کار کرد.

در سال ۲۰۱۰ توافقنامه مشابهی با جمهوری سیشل به امضا رسیده است. احتمال دارد منافع مستقیم و غیرمستقیم اقتصادی که از این نوع موافقت‌نامه‌ها نصیب کشور پذیرنده می‌گردد و همچنین جنبه تبلیغی و سیاسی آن، دولت‌های منطقه را تشویق به همکاری در این اقدامات کرده باشد. جمهوری سیشل برای اعلام آمادگی خود در برگزاری این محاکمات قوانین جنایی خویش را به‌سرعت تغییر داد تا دزدی دریایی هم جزء جرائم در صلاحیت دادگاه‌های این کشور قرار گیرد و اولین دادگاه سیشل از این دست در ۲۶ ژوئیه ۲۰۱۰ حکمش را صادر کرد و ۱۱ دزد دریایی را به ۱۰ سال زندان محکوم کرد. در این شرایط عجیب نیست که موریس و تانزانیا هم تمایلشان را برای تحت تعقیب قرار دادن و محاکمه متهمین به دزدی دریایی اعلام کرده‌اند. (Vignos,

2010: 9)

البته از نظر مقررات بین‌المللی شاید بتوان انتقاداتی را متوجه این راهکار دانست. در حقیقت بر اساس ماده ۱۰۵ کنوانسیون دریاهای آزاد ۱۹۸۲ اصل صلاحیت جهانی به‌گونه‌ای تدوین و تصریح‌شده که صرفاً اعمال این صلاحیت برای کشور

که متهم به ارتکاب این جرم در هر کشوری که دستگیر شود یا به هر طریق یافت گردد این کشور امکان و صلاحیت برگزاری دادگاه برای محاکمه وی را دارد، می‌توان این انتقال توسط کشور دستگیر کننده را نوعی یکی از اشکال یافت شدن متهم در کشور متقاضی اعمال صلاحیت جهانی قلمداد نمود. (Sezer, 2011: 26)

همچنین می‌توان از مفهوم بعضی مواد کنوانسیون‌های مربوطه نیز در این زمینه و تجویز چنین انتقال‌هایی استفاده نمود، در واقع بر اساس ماده ۱۰۰ کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق دریاها و ماده ۱۴ کنوانسیون ژنو در مورد دریاها، آزاد، «تمامی کشورها بایستی تا حد ممکن برای سرکوب و مجازات دزدی دریایی در دریای آزاد یا در هر مکانی که در حوزه صلاحیت هیچ کشوری نباشد با یکدیگر همکاری کنند.» بر اساس تعاریف ارائه شده در مورد دزدی دریایی در کنوانسیون‌های مربوطه و همچنین عرف بین‌المللی، دزدی دریایی یک جرم بین‌المللی شناخته می‌شود و اقدامات قهری توسط کشورها نسبت به دزدان دریایی اجازه داده شده است.

البته بعضی حقوقدانان مبنای دیگری را نیز بر اساس «احاله دادرسی کیفری»^۲ برای این شیوه از انتقال متهمان دزدی دریایی ارائه می‌دهند. (Joyner, 2009: 198) احاله دادرسی کیفری از دولتی به دولت دیگر یکی از موضوعات نسبتاً جدید در همکاری دولت‌ها در مبارزه با جرائم بین‌المللی است. انتقال دادرسی کیفری که به آن «همکاری انفعالی»^۳ نیز گفته می‌شود به معنای احاله صلاحیت دادرسی از سوی دولتی که ذاتاً دارای صلاحیت رسیدگی به جرم است به دولتی که معمولاً متهم یا مظنون در قلمرو آن دولت حضور دارد، صورت می‌پذیرد. (Joyner, 2009: 200)

لازم به ذکر است که دولت انتقال‌دهنده بایستی ابتدا خود دارای صلاحیت ذاتی برای رسیدگی نسبت به جرم ارتكابی را

دستگیر کننده دزد دریایی پیش‌بینی شده است. (Arnell, 2001: 65) ماده ۱۹ کنوانسیون دریای آزاد و ماده ۱۰۵ کنوانسیون حقوق دریاها تصریح دارد که دادگاه‌های کشوری که اقدام به توقیف و ضبط نموده‌اند، می‌توانند در مورد مجازات‌های مربوط و نیز در مورد تدابیری که باید در مورد کشتی و یا اموال با توجه به حقوق ثالث بی‌تقصیر و ذی‌حق انجام گیرد تصمیم‌گیری نماید. (موسوی و جدیدی، ۱۳۹۰: ۹۳) حال ممکن است این اقدام کشورهای دستگیر کننده با این مانع حقوقی مواجه باشد که ایشان خود باید دزدان دریایی دستگیر شده را محاکمه کنند. یعنی درواقع اگرچه دزدی دریایی از جمله جرائمی است که تحت شمول صلاحیت جهانی قرار می‌گیرد و همه کشورها بر اساس این اصل، توانایی تعقیب و محاکمه متهمان به دزدی دریایی را دارند، اما صرفاً کشوری قادر به اعمال و جاری ساختن این صلاحیت خواهد بود که دستگیر کننده دزدان باشد و با دستگیری، دیگر کشورها صلاحیت خود را در این خصوص از دست خواهند داد. (قربان پور، ۱۳۸۸: ۲۲۴)

حال در صورت پذیرش این استدلال آیا کشور دستگیر کننده نمی‌تواند این صلاحیت خود را به کشور دیگری تفویض کند؟ تاریخچه تدوین کنوانسیون حقوق دریاها این‌گونه نشان می‌دهد که این مقررات با این هدف تدوین شده‌اند که متهمان به کشورهای ثالث منتقل نشوند. شایان‌ذکر است که سومالی این کنوانسیون را امضا نکرده است و این مشکلات را دوچندان می‌کند.

شاید مشکل را این‌گونه بتوان حل کرد که قواعد راجع به صلاحیت جهانی جزء قواعد عرفی حقوق بین‌الملل درآمده است: (Kontorovich, 2010: 589-591) با این توضیح

^۱ - ماده ۱۰۵ کنوانسیون حقوق دریاها ۱۹۸۲ این‌گونه مقرر می‌دارد: «هر کشوری می‌تواند در دریای آزاد یک کشتی را هزن را توقیف نماید... دادگاه‌های کشوری که توقیف را انجام داده است، می‌توانند نسبت به مجازات‌های که اعمال می‌شوند تصمیم بگیرند...»

^۲ - Trasfer of Criminal Proceeding

^۳ - Passive Cooperation

امضا شود و قطعنامه‌های شورای امنیت تأکید زیادی بر ایجاد محاکم عادلانه و حمایت از حقوق بشر داشته باشند، باز هم دلایل زیادی وجود دارد که رسیدن به این هدف را مورد تردید قرار می‌دهد. این خطر وجود دارد که انتقال زندانیان، رسوایی «تحويل غیرعادی» را نه فقط برای متهمین به ترور بلکه برای متهمین به دزدی دریایی هم دو چندان کند و مشکلاتی را برای کشور انتقال‌دهنده ایجاد نماید. (Archibugi & Chiarug, 2009: 332)

۲- کنیا؛ راهکاری نو در مبارزه کیفری با دزدی دریایی

اجرای محاکمات متهمان به دزدی دریایی در کنیا نشان داده که محاکم کنیا بیش‌ازپیش آماده اجرا و به‌کارگیری حقوق بین‌المللی نشاءت گرفته از عرف و معاهدات به تصویب رسیده به‌عنوان یکی از منابع حقوق داخلی می‌باشند. (موسوی و دیگران، ۱۳۹۰: ۳۹۰) و نگرش دوگانه به این منبع حقوقی در مقایسه با منابع داخلی حقوق کم‌رنگ شده است. تا قبل از تحولات اخیر، محاکم کنیا حقوق بین‌المللی را به‌عنوان بخشی از حقوق کنیا تلقی نمی‌کردند مگر در صورت و در شرایطی که از سوی پارلمان در قوانین داخلی وارد می‌شد. (Huang, 2009: 285) همان‌گونه که این موضوع در مورد دزدی دریایی نیز اتفاق افتاد و پارلمان جرم دزدی دریایی در مفهوم بین‌المللی آن را وارد قانون مجازات کنیا نمود. البته این دوگانه نگرستن به این قوانین در شرایط فعلی نسبت به گذشته کم‌رنگ شده است. دادگاه عالی کنیا در خصوص دزدی دریایی با صراحت تمام حقوق بین‌المللی عرفی را به‌عنوان جزئی از حقوق کنیا قلمداد نمود. در این قسمت ابتدا به وضعیت حقوق کنیا و نحوه نگرش آن به حقوق بین‌الملل قبل از آغاز محاکمه دزدان دریایی در این کشور می‌پردازیم.

۲-۱- مقررات حقوق بین‌الملل از منظر محاکم کنیا

قانون اساسی و قوانین عادی کنیا در هیچ‌کدام از مقررات خود حقوق بین‌الملل را به‌عنوان منبع حقوق داخلی کنیا قلمداد

داشته باشد و در غیر این صورت این انتقال اساساً غیرقانونی و بلااثر خواهد بود.^۱ با توجه به اینکه اعمال صلاحیت قضایی یکی از عناصر اصلی حاکمیت کشورها در طول تاریخ بوده، انتقال این صلاحیت از دولتی به دولت دیگر، امری غیر شایع است؛ اما به‌هرحال این نهاد اگرچه پذیرفته شده اما شرایطی بر اساس این معاهدات برای آن پیش‌بینی شده که به‌نظر می‌رسد تطابقی با موافقت‌نامه‌های انتقال دزدان دریایی ندارد. از جمله این شروط، جرم‌انگاری دوطرفه، شرط رضایت متهم برای انجام انتقال، عضویت هردو دولت در کنوانسیون احاله دادرسی، در جریان بودن دادرسی راجع به جرم موضوع احاله در کشور مقصد، حضور متهم در قلمرو دولت مقصد است. (Archibugi & Chiarug, 2009: 325) که به نظر می‌رسد با توجه به موافقت‌نامه‌های منعقد شده بین دول اروپایی و کنیا به آن‌ها توجه چندانی نشده است اگرچه همچنان بعضی حقوقدانان بر مشروعیت این موافقت‌نامه‌ها بر اساس نهاد احاله دادرسی کیفری اصرار می‌ورزند. (Vignos, 2010: 9)

اگرچه در خصوص مبنای تجویز انجام چنین موافقت‌نامه‌هایی همچنان تردیدهایی وجود دارد، بااین‌حال هنوز دولت‌های غربی باید نگران آینده متهمینی باشند که تحويل می‌دهند چون ممکن است به حقوق انسانی متهمان به دزدان دریایی تجاوز شود. (موسوی و جدیدی، ۱۳۹۰: ۹۳) سیستم قضایی کنیا و زندان‌های آن تا اجرای بهترین نوع دادرسی فاصله زیادی دارند. حتی اگر این معاهدات توسط دولت‌های غربی

^۱ - ماده ۲ کنوانسیون اروپایی احاله دادرسی در امور کیفری ۱۹۷۸: «هر یک از دولت‌های عضو این کنوانسیون که خود دارای صلاحیت رسیدگی به یک جرم را دارا می‌باشند می‌توانند بر اساس این کنوانسیون، به دلیل در جریان بودن رسیدگی به همان جرم در دولت دیگر و یا به دلیل آنکه قرار است در آینده به این جرم در دولت دیگر رسیدگی شود، از اعمال صلاحیت خود به نفع دولت دیگر چشم‌پوشی نمایند. هرگونه نقل و انتقال صلاحیت رسیدگی منوط به تصمیم نهایی دولت مقابل است» ماده ۱ موافقت‌نامه نمونه مجمع عمومی سازمان ملل در مورد احاله رسیدگی به جرائم بین‌المللی مورخه ۱۹۹۰ نیز تعبیر مشابهی را در موضوع احاله رسیدگی اتخاذ کرده است.

بین الملل مورد پذیرش و اعمال قرار داده‌اند. (Woodruff, 2011: 6)

اعمال صلاحیت دادگاه‌های کنیا بر دزدان دریایی غیر کنیایی که در دریاهای آزاد توسط نیروهای دیگر کشورها دستگیر شده و تحویل کنیا شده‌اند را باید در چارچوب و پرتو همین نگرش جدید محاکم کنیا به حقوق بین الملل تفسیر نمود. این سیر وقایع و تمایل می‌تواند چارچوبی را فراهم سازد که محاکم کنیا با استناد و توسل به حقوق بین المللی عرفی اعمال صلاحیت خود برای محاکمه دزدان دستگیر شده توسط نیروهای دیگر کشورها در دریاهای آزاد را توجیه پذیر سازند. در پرونده مایلی علیه ای جی^۴ و همین‌طور چند پرونده دیگر دادگاه عالی کنیا به اصول بنگلور^۵ اشاره کرده و اشعار می‌دارد که جایی که یک معاهده به تصویب رسیده است ولی از طریق قانون گذاری مجلس وارد قوانین داخلی نشده است، دادگاه می‌تواند آن را برای تفسیر مقررات مبهم حقوق داخلی بکار گیرد.^۶ دادگاه همچنین در تأیید این عقیده خود به یک پرونده مجلس اعیان استناد کرده که در آن تأکید شده که «پارلمان نمی‌تواند قانونی تصویب کند که ناقض حقوق بین الملل از جمله تعهدات یک معاهده خاص باشد.»^۷ این اصل اشاره به دکترین چارمینگ بتسی^۸ در آمریکا دارد که بر این اعتقاد است که «قوانین کنگره نباید به گونه‌ای تفسیر شود که مخالف و نقض کننده حقوق ملت‌ها باشد در صورتی که امکان انجام تفسیرهای دیگر وجود داشته باشد.»^۹

دادگاه استیناف نیز در پرونده ماری رونو علیه جین رونو^{۱۰} این رهیافت و روش را مورد تأیید و تأکید قرار می‌دهد. در نقض

نموده‌اند. به علاوه معاهداتی که دولت کنیا به امضا می‌رساند در صورتی جزء حقوق داخلی این کشور محسوب می‌شوند که از سوی پارلمان جنبه داخلی به خود بگیرند. (Isabirye, 2012: 54) به این معنی که مقررات ذکر شده در معاهده در قوانین داخلی به صورت جزئی وارد شوند.

رویه قضایی کنیا نیز قانون اساسی این کشور را بر مقررات معاهدات که با آن متناقض باشند مقدم می‌دارد. بر این اساس بود که در سال ۱۹۷۰ در پرونده اوکاندا علیه جمهوری^۱ دادگاه عالی کنیا تقدم قانون اساسی این کشور را بر اساسنامه جامعه آفریقای شرقی اعلام نمود. با گذر زمان دادگاه‌های کنیا به طور فزاینده‌ای به حقوق بین المللی متوسل شده‌اند. پارلمان کنیا نیز به طور فزاینده‌ای مقررات حقوق بین المللی را در بسیاری از قوانین وارد نموده است از معاهدات جدیدی که از سوی پارلمان به تصویب رسیده‌اند می‌توان اساسنامه دادگاه کیفری بین المللی، معاهده تأسیس جامعه آفریقای شرقی و کنوانسیون حقوق کودک اشاره داشت.^۲ در این خصوص محاکم کنیا به طور فزاینده‌ای استفاده و توسل به حقوق بین المللی را با این عبارت توجیه ساخته‌اند که «معاهدات بین المللی و کنوانسیون‌ها برای امضا کردن و کنار گذاشتن منعقد نشده‌اند.»^۳ آن‌ها همچنین مقرر داشته‌اند که طرف دعوی می‌تواند با استناد به این معاهدات، حقوقی را برای خود در دادرسی کسب کند حتی در صورتی که پارلمان مقررات آن کنوانسیون را در قوانین داخلی وارد نکرده باشد البته به شرطی که بدون اعمال حق شرط معاهده را به تصویب رسانده باشد به علاوه، همان گونه که در قسمت بعدی مورد اشاره قرار خواهد گرفت دادگاه‌های کنیا اصل صلاحیت جهانی را در خصوص دزدی دریایی به عنوان قاعده حقوق

⁴ - Millie v A.G.

⁵ - The Bangalore Principles

⁶ - Civil Case No. 1351 of 2002, at 27-28, citing R v. Chief Immigration Officer

⁷ - citing Solomon v. Commissioner of Customs (1967) 2 QB

⁸ - Charming Betsy

⁹ - Murray v. Schooner Charming Betsy, 6 U.S. 64, 118 (1804).

¹⁰ - Mary rono v Jane rono

¹ - Okunda v Republic

² - Children's Act, (Act No. 201 of 2001) Cap. 586 (Kenya)

³ - In the Matter of Republic v. Kenya Sugar Board and the Attorney General on behalf of the Minister of Agriculture), Misc. Civil App. No. 192, at 12. App. No. 60 of 2006,

دریایی دستگیر شده در دریاهای آزاد از سوی کشورهای دیگر در محاکم کنیا که در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد مورد توجه و استفاده قرار بگیرد.

۲-۲- قوانین کنیا و جرم دزدی دریایی

اگرچه ماده ۱۰۱ کنوانسیون حقوق دریاهای تعریف دزدی دریایی را محدود به دریاهای آزاد یا جایی که خارج از صلاحیت همه دولت‌ها است می‌داند،^۲ این مقررات راجع به دزدی دریایی در آب‌های سرزمینی کشورها جاری نمی‌گردد. به‌طور دقیق‌تر این مقررات ارتکاب اعمال مجرمانه را در آب‌های داخلی، آب‌های اطراف مجمع‌الجزایر و دریای سرزمینی را در بر نمی‌گیرد؛ اما با این وجود، در اول سپتامبر سال ۲۰۰۹ دزدی دریایی به‌عنوان یک جرم مستقل در قانون مجازات کنیا وارد شده و اختصاصاً جرم‌انگاری گردیده و از این‌رو دزدی دریایی در هر دو آب‌های آزاد و آب‌های سرزمینی بر اساس قوانین کیفری کنیا جرم و قابل مجازات شناخته شده است. (Sterio, 2010: 78)

قانون مجازات کنیا به نحو گسترده‌تری از کنوانسیون حقوق دریاهای دزدی دریایی را تعریف نموده است به‌نحوی که مکان ارتکاب آن به آب‌های سرزمینی نیز گسترش یافته است. بر اساس حقوق بین‌الملل دزدی دریایی به‌عنوان جرمی شناخته می‌شود که در دریاهای آزاد ارتکاب می‌یابد نه در آب‌های سرزمینی یا سواحل. قانون مجازات کنیا در این خصوص بیان می‌دارد: «هر شخصی که در آب‌های سرزمینی یا بر روی دریاهای آزاد مرتکب اعمال دزدی دریایی گردد محکوم به جرم دزدی دریایی خواهد شد.»^۳ حداکثر مجازات برای افرادی که به جرم دزدی دریایی محکومیت پیدا کنند در کشور کنیا حبس ابد است. (Azubuike, 2009: 3) البته پارلمان کنیا در سال ۲۰۰۹ قانون کشتیرانی تجاری^۴ این کشور را به تصویب

حکم تبعیض‌آمیزی که در خصوص تقسیم ماترک بین دختران و پسران متوفی صادر شده بود، دادگاه استیناف یادآور شد که «کنیا به‌عنوان عضوی از جامعه بین‌المللی حقوق عرفی بین‌المللی را مورد پذیرش قرار داده است و کنوانسیون‌ها و معاهدات گوناگونی را مورد امضا و تصویب قرار داده است.»^۱ بر طبق نظر دادگاه، نظریه حقوق عمومی جاری هر دو حقوق عرفی و حقوق ناشی از معاهدات را شامل می‌شود و دادگاه‌ها می‌توانند آن را اعمال نمایند؛ البته در صورتی که تعارضی با قوانین ایالتی نداشته باشد حتی اگر از سوی پارلمان در قلمرو قوانین داخلی وارد نشده باشد. اگرچه پارلمان هیچ‌کدام از دستورالعمل‌ها و مقررات زیر را در قوانین داخلی وارد نساخته بود ولی دادگاه استیناف با استناد به اعلامیه جهانی حقوق بشر، کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، کنوانسیون بین‌المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، کنوانسیون حذف همه اشکال تبعیض علیه زنان به‌علاوه منشور آفریقایی حقوق بشر برای موجه و مستدل ساختن حکم خود در این پرونده استفاده نمود. (Guilfoyle, 2010: 187) بر اساس این استدلال دادگاه کنیایی، این کشور را جزئی از نظام فرهنگی بین‌المللی دانسته و این‌گونه نتیجه‌گیری می‌کند که موضوعات فرهنگی من جمله مسائل جنسیتی را نمی‌توان با اتکا صرف به مقررات حقوق داخلی حل و فصل نمود بلکه باید مقررات حقوق بین‌المللی که کنیا آن‌ها را مورد تصویب قرار داده را نیز مدنظر داشت.

از این‌رو، از آنجایی که کشور کنیا کنوانسیون سازمان ملل در خصوص حقوق دریاهای مورد تصویب قرار داده است اگرچه آن را وارد قوانین داخلی خود نساخته است با توجه موارد گفته شده محاکم کنیا می‌توانند مقررات آن را به‌عنوان یکی از منابع حقوقی در دسترس برای حل و فصل پرونده‌ها به کار گیرند و این موضوع می‌تواند در خصوص محاکمه دزدان

^۲ - البته عطف به ماده ۵۸ این کنوانسیون، اکثر مقررات کنوانسیون از جمله مقررات راجع به دزدی دریایی شامل منطقه انحصاری اقتصادی نیز می‌شود.

^۳ - Penal Code: Piracy, *supra* note 40, § 69(1)

^۴ - Merchant Shipping Act

^۱ - Civil Appeal No. 66 of 2002 arising from Eldoret High Court Probate and Administration Cause No. 40 of 1988 (2005).

پارلمان در قوانین داخلی وارد نشده است.^۴ به علاوه جرم دزدی دریایی در قانون مجازات کنیا مطابق با تعریف و مفهوم این جرم در حقوق دریایی بین‌المللی نیست. علاوه بر این، متهمان مدعی بودند که دادگاه مجیستریت در کنیا صلاحیت رسیدگی به جرم دزدی دریایی را ندارد و این صلاحیت انحصاراً در اختیار دادگاه عالی کنیا است.^۵

اما در خصوص ادعای متهمان در خصوص عدم صلاحیت دادگاه‌های مجیستریت برای رسیدگی به جرم دزدی دریایی، دادگاه ابراز داشت که بر اساس مقررات قانون آیین دادرسی کیفری صلاحیت رسیدگی به این جرم در صلاحیت دادگاه‌های مجیستریت قرار گرفته است و در پاسخ به این ادعا که محاکم کنیا صلاحیت رسیدگی به جرم کنیا را ندارند دادگاه این‌گونه بیان داشت: «دفاع متهمان در خصوص عدم تطابق مقررات حقوق عرفی و کنوانسیون حقوق دریاها با ماده ۶۹ قانون جزایی کنیا مورد پذیرش نیست و مقررات ماده ۶۹ با مقررات بین‌المللی هماهنگی داشته و این ماده ارتکاب دزدی دریایی در هر دو آب‌های سرزمینی و دریاهای آزاد را شامل می‌شود.» دادگاه بر این عقیده بود که «دزدی دریایی جرمی است که علیه همه انسان‌ها اتفاق می‌افتد حتی آن‌هایی که تحت حمایت تابعیتی هیچ کشوری نیستند و محاکم کنیا صلاحیت تعقیب مرتکبان این جرم را دارند». البته دادگاه در رأی خود همچنین به صورت ضمنی این قضیه را مورد تأکید قرار داده است که دزدان دریایی با ارتکاب این جرم حمایت دولت تحت تابعیت خود را از دست داده‌اند و تعقیب و محاکمه آنان دیگر در صلاحیت دولت صاحب پرچم نخواهد بود و هر دولتی حق و صلاحیت رسیدگی به اتهامات آنان را دارد. (Elleman *et al*, 2010: 23)

رساند که بسیاری از مقررات راجع به دزدی دریایی را مورد اصلاح و بازنگری قرار داده است.

بر اساس قانون دادرسی کیفری کنیا، صلاحیت محاکمه متهمان به دزدی دریایی به دادگاه‌های مجیستریت^۱ این کشور واگذار شده است. اولین محاکمه برای رسیدگی به متهمان به دزدی دریایی در کنیا پرونده جمهوری علیه حسن احمد^۲ بود که در سال ۲۰۰۶ آغاز شد. نیروی دریایی آمریکا ده دزد دریایی تبعه سومالی را در حدود ۳۰۰ مایل دورتر از سواحل سومالی دستگیر نمود. این افراد تحویل دادگاه مومباسا کنیا گردیده و اتهامات آن‌ها گروگان‌گیری کشتی هلندی در ۲۰ ژانویه ۲۰۰۶ در دریای آزاد، تهدید به مرگ خدمه آن و تقاضای باج معادل ۵۰ هزار دلار اعلام شد. متهمان کشتی و خدمه آن را با استفاده از قایق‌های کوچک و تیراندازی به کشتی به گروگان گرفته بودند و کشتی را به‌عنوان «کشتی مادر»^۳ برای حمله به سایر کشتی‌ها مورد استفاده قرار می‌دادند. متهمان در دفاع از خویش ادعا می‌نمودند که در حال ماهیگیری بوده که خدمه کشتی موردنظر به ایشان حمله نموده‌اند و آن‌ها نیز اقدام به دفاع نموده‌اند. با شهادت خدمه کشتی و نیروهای نظامی ناو آمریکایی هرکدام از متهمان به هفت سال حبس محکوم شدند. (Chalk & Smallman, 2009: 66)

مهم‌تر از همه این بود که دادگاه این دفاع شکلی متهمان را مورد پذیرش قرار نداد که محاکم کنیا صلاحیت رسیدگی به جرم دزدی دریایی ارتکابی از سوی اتباع غیر کنیایی در دریاهای آزاد را ندارند. متهمان در دادگاه استیناف نیز این ادعا را تکرار نمودند و همچنین مدعی شدند که دزدی دریایی بر اساس کنوانسیون حقوق دریاها جرم تلقی می‌شود و محاکم کنیا صلاحیت رسیدگی ندارند چراکه این کنوانسیون از سوی

^۴ - United Nations Convention on Law of the Sea (UNCLOS), Dec. 10, 1982, 1833.

^۵ - Republic v. Hassan Mohamud Ahmed, *supra* note 13 at 153-154

^۱ - Magistrate Courts

^۲ - Republic v Hassan M. Ahmad

^۳ - Mothership

صلاحیت بر روی مرتکبان به دزدی دریایی غیر کنیایی است که خارج از قلمرو کنیا مرتکب این جرم شده و از سوی نیروهای کشورهای دیگر دستگیر شده‌اند. (Chalk et al, 2009: 67)

البته به نظر می‌رسد این اظهارات دادگاه عالی که کنیا هنجارها و مقررات بین‌المللی را به این دلیل اجرا می‌کند که عضوی از جامعه متمدن امروزی بوده قدری مبالغه‌آمیز و غیرمنطقی باشد چراکه دادگاه هیچ توضیح و راهنمایی در خصوص این هنجارها و مقررات و مبنای این انتظارات جامعه بین‌المللی از کشور کنیا در خصوص رعایت این هنجارها ارائه نمی‌دهد.

در حالی که عملاً سومالی قادر به تعقیب و محاکمه مظنونین به دزدی دریایی در محاکم خود نیست، دادگاه عالی کنیا بر اساس تفسیری که از ماده ۱۰۵ کنوانسیون حقوق دریاهای ارائه می‌دهد ابراز می‌دارد که «کنیا متعهد به تعقیب و محاکمه متهمان به دزدی دریایی است حتی اگر ارتباط چندانی با کنیا (ارتکاب در قلمرو این کشور، دستگیری توسط کنیا، تبعه کنیا) نداشته باشند». البته این تعهد می‌تواند از ماده ۱۰۰ کنوانسیون نیز مبنی بر الزام کلیه کشورها برای سرکوب دزدی دریایی نیز استنباط شود، اگرچه دادگاه عالی به این موضوع اشاره‌ای ندارد.

یک مبنای صلاحیتی متفاوت از مواد پیش‌گفته می‌تواند توافقنامه‌هایی باشد که دولت کنیا با دولت‌های دستگیر کننده دزدان دریایی منعقد می‌کند. البته کشورهای دستگیر کننده این دزدان خود سابقه بسیار بیشتری در بحث اعمال صلاحیت جهانی در قوانین خود دارند ولی به خاطر برخی مشکلات این متهمان را به کنیا می‌فرستند.

باید خاطر نشان کرد که اگرچه در چند سال اخیر محاکم قضایی کنیا صلاحیتشان را بر دزدی دریایی گسترش داده‌اند، لیکن نه قانون اساسی و نه هیچ قانون نوشته دیگری تا سال ۲۰۰۹ هیچ‌گونه صلاحیتی برای رسیدگی به اعمال ارتكابی

دادگاه عالی نیز درباره این پرونده این‌گونه اظهار نظر کرد که عبارت «هر شخصی در دریای آزاد.....» مندرج در بخش ۶۹(۱) قانون مجازات که می‌تواند محکوم به ارتکاب جرم دزدی دریایی گردد قابلیت تطبیق با وضعیت پرونده حاضر که افراد غیر کنیایی در حدود ۳۰۰ مایل دریایی دورتر از سواحل سومالی اقدام به دزدی دریایی کرده‌اند را دارد و لذا محکومیت ایشان به جرم دزدی دریایی موجه و قانونی است. علاوه بر این به نظر دادگاه عالی کنیا حتی اگر نتوان صلاحیت محاکم کنیایی را از قوانین پیش‌گفته احراز نمود استناد به مقررات کنوانسیون حقوق دریاهای در این زمینه می‌تواند راهگشا باشد: «قاضی رسیدگی‌کننده ملزم به اجرای مقررات کنوانسیون حقوق دریاهای است حتی اگر این مقررات در قوانین کیفری داخلی وارد نشده باشند چراکه کنیا عضوی از دنیای متمدن امروزی است و ما نباید انتظارات به حقی که جامعه بین‌المللی از ما دارد را نادیده بگیریم.»^۱

این رویه اخیراً و در پرونده‌های دیگر دزدی دریایی مطرحه در دادگاه عالی و محاکم استیناف کنیا نیز جریان دارد و در مواردی که مفاد کنوانسیون‌های بین‌المللی حتی در قوانین داخلی نیز وارد نشده است باز مورد پیروی و اجرا و رعایت قرار گرفته است و دادگاه با استناد به این کنوانسیون‌ها خلأها و ابهامات قوانین داخلی را مرتفع نموده است.^۲ در خصوص دزدی دریایی کنوانسیون حقوق دریاهای وجود و اعمال صلاحیت جهانی را بر روی این جرم تأکید می‌کند که این خود می‌تواند یک مبنای مستقل و جداگانه برای اعمال صلاحیت بر روی متهمان به دزدی دریایی غیر کنیایی توسط کنیا را فراهم آورد. بنابراین حقوق بین‌الملل علاوه بر آنکه امکان پر نمودن نقاط خلأ حقوق داخلی را فراهم می‌آورد بلکه در تفسیر قوانین داخلی نیز مؤثر و اثرگذار است. کنوانسیون حقوق دریاهای نیز مبنای قانونی دیگر برای اعمال

^۱ - Hassan M. Ahmed v. Republic, supra note 14, at 9

^۲ - For example, in *Mary Rono v. Jane Rono & William Rono*, (2005)

قرار داده و ارکان تشکیل‌دهنده این جرم را مورد بررسی قرار داده که تفاوت‌هایی با تعریف این جرم با دیگر کشورها داشت. (Treves, 2009: 437)

البته لازم به ذکر است که در ۱ ژوئن سال ۲۰۰۹ قانون تجارت دریایی به تصویب رسید که در بخش‌هایی از آن به موضوع صلاحیت محاکم کنیا برای محاکمه متهمان غیر کنیایی به دزدی دریایی دستگیرشده در دریاهای آزاد می‌پردازد.^۲ بخش ۶۹ این قانون تعریف دزدی دریایی بیان شده در ماده ۱۰۱ کنوانسیون حقوق دریاهای آزاد پذیرش قرار می‌دهد. همچنین بخش ۳۶۹ قانون جدید جرائم بیان شده در ماده ۳ کنوانسیون منع اعمال غیرقانونی علیه امنیت دریانوردی در موضوع ربایش یا تخریب کشتی‌ها را مورد اشاره قرار می‌دهد.

همچنین درخصوص مظنونان غیر کنیایی و قلمرو مکانی صلاحیت محاکم کنیا بخش ۳۶۹ (۴) این قانون تصریح می‌دارد که این جرائم خواه در آب‌های کنیا اتفاق بیفتند یا در جای دیگر و همچنین خواه از سوی اتباع کنیا ارتکاب یابند یا افراد دیگر و تابعیت مرتکبان هیچ اهمیتی ندارد. قانون جدید با این مقررات، عمده‌اً کلیه تردیدها در خصوص صلاحیت محاکم کنیا را از بین می‌برد.

۳- محاکمه دزدان دریایی در کنیا؛ ملاحظات حقوق بشری

همان‌طور که در قسمت‌های قبلی بدان اشاره شد در ۳۱ آگوست ۲۰۰۹ ده مورد تعقیب راجع به جرم دزدی دریایی در دستور بررسی محاکم کنیا قرار گرفت که حداقل شامل ۷۶ متهم می‌شد که همه این متهمان در دادگاه مومباسا مورد محاکمه قرار گرفتند. (Etzioni, 2010: 32) البته در قبل‌تر از این تاریخ و همچنین در چند سال بعد نیز محاکماتی برای دزدان دریایی در کنیا تشکیل یافت.

اتباع بیگانه در دریاهای آزاد برای محاکم کنیا در نظر نگرفته بودند. البته قانون کشتیرانی تجاری مصوب سال ۲۰۰۹ کنیا به‌طور ویژه به دزدی دریایی با همان تعریفی که در ماده ۱۰۱ کنوانسیون حقوق دریاهای آزاد اشاره شده است، توجه نموده و در خصوص اعمال ارتكابی افراد بیگانه‌ای که در خارج از قلمرو کنیا مرتکب دزدی دریایی شده‌اند ابهامات برطرف گردیده است. (Keyuan, 2009: 332)

اولین قانون مجازات کنیا در سال ۱۹۳۰ به تصویب رسیده است که در آن هیچ تصریح خاصی در رابطه با دزدی دریایی به چشم نمی‌خورد اما در اصلاحات سال‌های بعد مقرراتی در زمینه جرائم ارتكابی در دریا به آن اضافه گردید.^۱ این قوانین مصوب مجلس کنیا جرم دزدی دریایی را، در موارد زیر قابل ارتكاب می‌دانست: «ورود به یک کشتی در حال حرکت بدون کسب اجازه از کاپیتان مالک آن به‌منظور ارتكاب سرقت یا به مخاطره انداختن امنیت کشتی و یا در معرض خطر قرار دادن استفاده ایمن از کشتی، سوارشدن به یک کشتی بدون رضایت فرمانده آن و ارتكاب سرقت یا در معرض خطر قرار دادن استفاده ایمن از آن، به سرقت بردن یک کشتی یا تحت کنترل درآوردن آن به‌صورت غیرمستقیم، توقیف و محبوس کردن فرمانده کشتی بدون اراده وی، دادوستد یا تهیه لوازم و تدارکات مورد احتیاج یک دزد یا ساخت یک کشتی با قصد استفاده از آن برای ارتكاب دزدی دریایی.»

در مقابل قانون جدید مجازات کنیا صرفاً دزدی دریایی را در مورد زیر خلاصه می‌کند: «هر شخصی که در آب‌های سرزمینی یا دریاهای آزاد، مرتکب یک عمل دزدی دریایی در مفهوم بین‌المللی آن گردد به مجازات دزدی دریایی محکوم خواهد شد.» البته این انشعاب و دوگانگی در تعریف دزدی دریایی باعث تعجب نیست. در اواخر قرن ۱۹ و ابتدای قرن بیستم تفاوت‌های گسترده‌ای در تعریف دزدی دریایی در کشورهای مختلف به‌وجود آمد. حقوقدانان و رویه قضایی نیز تعریف دزدی دریایی را در حقوق داخلی مورد تجزیه و تحلیل و تفسیر

² - Merchant Shipping Act, (2009) Cap. 389 § 370(1) (Kenya).

¹ - The Queensland Criminal Code Section 80 (1899).

متهمان در خصوص مسائل مختلف نگاه‌داری خود، شکایتی را تنظیم کرده باشد، دادگاه معمولاً دستور می‌دهد کلیه متهمان دزدی دریایی بایستی مراقبت‌های پزشکی دریافت کنند. آن‌ها در بسیاری از موارد حق هیچ‌گونه ارتباطی با اقوام و خویشاوندان خود علی‌الخصوص از اتباع سومالی را ندارند در موارد دیگر نیز به متهمان به دزدی دریایی تبعه سومالی، اجازه داده می‌شد که با حضور یک مأمور تحقیقات و مترجم که توسط دادگاه تعیین شده بود با خویشاوندان خود ملاقات حضوری داشته باشد. همچنین هر متهم حق دارد حداقل از یک وکیل قانونی برای خود برخوردار باشد. (Passman, 2010: 23)

نکته دیگر این است که این تعقیبات توسط مأموران کشف کننده جرم به‌طور صحیح اجرا نمی‌شود چراکه آن‌ها تعلیمات لازمه را مخصوصاً در قسمت مقررات بین‌المللی در این رابطه آموزش ندیده‌اند؛ به‌نحوی که اخیراً پیشنهاد یک‌نهاد جداگانه و آموزش‌دیده برای انجام امورات مربوط به این‌گونه پرونده‌ها مطرح شده است. البته کنیا کمک‌های مالی و آموزشی زیادی را از اتحادیه اروپا و اداره مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد برای برگزاری صحیح این محاکمات دریافت می‌دارد.

قوانین کنیا حقوق متهمان به دزدی دریایی را که در بیشتر قسمت‌ها مشابه آن دسته از تعهدات حقوق بین‌المللی است که کنیا به آن‌ها پیوسته است تضمین می‌کند؛ با این‌وجود، محاکم کنیا مسؤولیت‌های سنگینی دارند و این حقیقت که شهود عینی در این موارد احتمالاً از قبل کنیا را ترک کرده باشند باعث نمی‌شود که آن‌ها بدون در نظر گرفتن برنامه‌های اتحادیه اروپا تعقیب فوری و سریع را انجام دهند، اما علی‌رغم این تضمینات، در عمل همچنان این محاکمات با انتقادات بسیاری از منظر رعایت نشدن موازین حقوق بشری مواجه است. البته اتحادیه اروپا نیز برنامه‌هایی را برای کمک به بهتر برگزار شدن این محاکمات در کنیا انجام داده است از جمله اطمینان حاصل کردن از تحویل شهود به دادگاه، غلبه بر

همه این متهمان تحت بازداشت موقت قرار گرفتند و دادگاه با درخواست‌های آزادی با قید وثیقه آنان نیز مخالفت نمود و بررسی اتهام آنان به‌صورت جدی در ماه‌های سپتامبر و اکتبر ۲۰۰۹ آغاز گردید و در نهایت دادرسی‌ها و پس از جلسات متعدد تعدادی از متهمان بین هفت تا بیست سال زندان محکومیت یافتند.^۱

در بسیاری از موارد نیز تأخیرهای طولانی‌مدتی در شروع و یا ارائه کیفرخواست تعقیب وجود داشته است^۲ و این به‌خاطر فاصله زیاد شهود از نظر مکانی بوده است، در یک مورد شهود در فرانسه بوده و در مورد بعدی نیز شاهدان پرونده به کشورشان یعنی یمن بازگشتند^۳ و در چند مورد دیگر دو تن از وکلای متهمان ادعا می‌کردند که برخی دفاعیات مثبت اتهام موکلانشان را دریافت داشته‌اند که دادرسی را به تأخیر می‌انداخت. این‌گونه مسائل مدت بازداشت مرتکبان را افزایش داده و به‌علاوه با اطلاع دادرسی فراوان، انتقاداتی را از سوی نهادهای حقوق بشری باعث گردید.

هرچه محاکمات طولانی‌تر باشد، مدت بازداشت موقت یا به‌اصطلاح قرار بازداشت بیشتر است، مطالعه اسناد قضایی نشان می‌دهد که تقریباً در همه موارد متهمان به‌طور مداوم از بدرفتاری مقامات زندان و دیگر زندانیان اظهار شکایت داشته‌اند. آن‌ها همچنین از عدم مراقبت‌های پزشکی و تغذیه شکایت کرده‌اند. هرچند این مظنونان در زندان‌ها به متهمان کنیایی که تعدادی هزاران نفری دارند اضافه‌شده و منتظر اقامه دادرسی می‌باشند. (Kitimo, 2009: 988)

برای تمام مظنونانی که توسط دولت برای اقامه دادرسی در انتظار می‌باشند در شیوه و مدت زمان رسیدگی بدوی دادگاه‌های مختلف، تناقض وجود دارد قبل از اینکه این

¹ - Rep. v. Said Abdallah Haji & 8 Others, (2009) Criminal Case No. 2127 of 2009.

² - Rep. v. Mohamed Hassan Ali, (2009) Criminal Case No. 1694 of 2009.

³ - Rep. v. Said Mohamed Ahmed & 7 Others, (2008) Criminal Case No. 3486 of 2008.

کمبودها و تنگناهای دادگاه، کمک مالی به مشاورین و مفسران دادگاه و....

از دیگر برنامه‌های این اتحادیه عبارت است: حق برگزاری یک محاکمه منصفانه در مدت‌زمان معقول توسط یک دادگاه بی‌طرف، اصل برائت، حق بیان اتهامات وارده یا همان تفهیم اتهام، داشتن زمان و تسهیلات کافی برای آمادگی جهت دفاع از خود و یا ارائه‌ی وکیل یا نماینده قانونی برای خود.

(McGregor, 2009: 31)

برای انجام مراحل تحقیق دادستان یک مترجم را جهت ترجمه شواهد و مدارک ارائه‌شده در دادگاه و دادن حق ارائه شواهد و مدارک ارائه‌شده در دادگاه و دادن حق ارائه مستندات جهت شفاف‌سازی و اثبات واقعیت اتهام به شخص متهم، داده می‌شود. قانون اساسی کنیا نیز شکنجه و رفتار اهانت‌آمیز و غیرانسانی را ممنوع اعلام نموده است، در توافق‌نامه‌ای که کنیا با اتحادیه اروپا امضا نموده، کنیا موافقت کرده با متهمان دزدی دریایی با روش انسانی توأم با احترام برخورد شود یعنی مکان نگهداری مناسب، تغذیه و درمان پزشکی داشته باشند، علاوه بر آن تضمین‌های دادرسی عادلانه را رعایت کند. این توافقنامه همچنین حاکی از آن است که با متهمان باید مطابق با تعهدات بین‌المللی حقوق بشر از جمله ممنوعیت شکنجه و رفتارهای بی‌رحمانه غیرانسانی و اهانت‌آمیز و ممنوعیت بازداشت خودسرانه و در کل مطابق با الزامات یک محاکمه عادلانه رفتار شود.

این توافقنامه در جزئیات بیشتری نسبت به قوانین کنیا وضع شده است و تصریح می‌دارد که مظنونان به ارتکاب دزدی دریایی نه تنها حق برخورداری از یک محاکمه فوری را دارد بلکه در صورتی که تشخیص داده شود که بازداشت آن‌ها غیرقانونی بوده است بایستی سریعاً بازداشت آنان لغو و آزاد گردند

اتحادیه اروپا توافق نمود که برای حضور شهود از دیگر کشورها امنیت آن‌ها را تضمین نماید، این توافق‌نامه همچنین

تصریح دارد که سازمان‌های بشردوستانه در کنار نمایندگان اتحادیه اروپا دسترسی آسانی به افراد در بازداشت داشته باشند و این مهم به‌موجب توافق مجمع اتحادیه اروپا و موافقت کنیا در ماه‌های مارس و آوریل ۲۰۰۹ بوده است. این توافقاتها برای ارزیابی نیازهای کنیا جهت بازداشت و محاکمه متهمان بوده و مبلغ یک میلیارد و هفتاد و چهار میلیون یورو مساعدت مالی به آنان وعده داده شده است که این مبلغ صرف پیش بردن برنامه‌های مقابله با دزدی دریایی اتحادیه اروپا و سازمان ملل در کنیا خواهد شد. (Kontorovich, 2009: 54)

زندان‌های کنیا ظرفیت پایینی برای نگهداری زندانیان در خود دارند. در حال حاضر نزدیک به ۵۳ هزار زندانی در این زندان‌ها قرار گرفته‌اند، درحالی‌که این زندان‌ها فقط ۱۶ هزار ظرفیت دارند. همچنین این کشور بدون کمک‌های خارجی فاقد ظرفیت و توانایی لازم برای برگزاری محاکمات متهمان به دزدی دریایی است. دادگاه‌های این کشور نیز با مشکلات حقوقی پیچیده‌ای در محاکمه متهمان دزدی دریایی با آن روبه‌رو هستند لذا در میان ذینفع‌های مالی که از این مساعدت‌ها منتفع شده‌اند، زندان شیمولاتیوا^۱ در سامباسا از آن جمله است که در آن متهمان به ارتکاب جرم دزدی دریایی نگهداری و متهمان در انتظار محاکمه و رسیدگی به اتهامشان هستند. (Mbutia, 2009: 89) لازم به ذکر است که این زندان اصلاحات بسیاری داشته است، لذا این بودجه‌ها برای مقابله با جرم دزدی دریایی اختصاص یافته است.

هنگامی که معاون رئیس‌جمهور کنیا در سپتامبر ۲۰۰۹ از این زندان بازدید نمود، متهمان در مورد رفتارهای غیرانسانی مقامات زندان و رفتارهای غیرانسانی آنان و دیگر زندانیان اعتراض و شکایت‌هایی داشتند؛ با این حال هنگامی که هنریشه سینما (نیکلاس کیچ) به‌عنوان سفیر سازمان ملل متحد، یک ماه بعد به دعوت مرکز برنامه‌های مبارزه با دزدان

¹ - Shimolatewa

این کشور به استناد کنوانسیون حقوق دریاها در موضوع دزدی دریایی را تأیید کرد لذا پارلمان کنیا پس از آن به تصویب قانونی پرداخت که این صلاحیت را مورد تأکید قرار می‌دهد.

محاکمت دزدی دریایی که پس از تحولات اخیر و با انعقاد موافقت‌نامه‌ها با کشورهای دیگر در کشور کنیا در حال رسیدگی است، قسمت عمده‌ای از وقت و توجه محاکم کنیا را به خود اختصاص داده است. اگرچه متهمان همچنان از بدرفتاری، کمبود مراقبت‌های پزشکی، بی‌اعتمادی به سیستم قضایی کنیا اظهار ناراضایتی دارند، برنامه‌های اتحادیه اروپا جهت کاهش مسائلی از این قبیل در جریان است. زمانی که این مشکلات به‌طور کامل در معرض اذهان عمومی قرار می‌گیرد، این مسائل پتانسیل بروز خود را کاهش می‌دهد. شایان‌ذکر است که فرض صلاحیت دادگاه‌های کنیا جهت رسیدگی به جرم دزدی دریایی توسل بی‌سابقه‌ای به استفاده از قوانین بین‌المللی را از سوی نظام قضایی این کشور نشان می‌دهد که تاکنون این میزان بهره‌گیری از مقررات بین‌المللی در کنیا در خصوص یک موضوع حقوقی سابقه نداشته است. تنها دو دهه پیش دادگاه‌های کنیا این نگرش و موضع را داشتند که برای اعمال صلاحیت و رسیدگی به جرم دزدی دریایی کشور کنیا نیازمند بومی‌سازی معاهدات تصویب‌شده هستند، اما در موضوع دزدی دریایی این رویه کنار گذاشته شد و مقررات کنوانسیون حقوق دریاها که یک معاهده تصویب‌شده اما بومی‌سازی نشده در کنیا بود، برای توجیه صلاحیت دادگاه‌های این کشور جهت محاکمه دزدان دریایی مورد استفاده قرار گرفت و دادگاه‌های کنیا بالاخره و با گذر زمان با موضوع استقرار صلاحیت محاکم این کشور بر دزدی دریایی کنار آمده‌اند.

دریایی اتحادیه اروپا از زندان مذکور بازدید نمود، اظهار داشت این گرم‌ترین زندانی است که او تا به حال بازدید نموده است. (Mbutia, 2009: 91)

یک سازمان غیردولتی فرانسوی^۱ نیز در همین زمینه ادعاهایی را در مورد نقض حقوق دزدان دریایی در کنیا ابراز داشت. این سازمان غیردولتی به دنبال افرادی است که سابقاً از متهمان و مرتکبین جرم دزدی دریایی بوده‌اند. هدف اصلی این سازمان برگزیدن این افراد به‌عنوان نماینده دیگر متهمان است. این سازمان غیردولتی فرانسوی در پی آن است که متهمان به دزدی دریایی را در دادگاه‌ها از حقوق مشخصه در اتحادیه اروپا که به توافق کنیا هم رسیده است مطلع نماید و لزوم اجرای مفاد این توافق‌نامه را در عرصه دیپلماتیک تضمین نماید.

اگر این اتفاق بیافتد حقوقی که تحت تضمین این توافق‌نامه هستند به عرصه قضایی راه می‌یابد. تاکنون حقوق تضمین‌شده این توافقات تنها در عرصه دیپلماتیک مورد استناد قرار گرفته است. دادگاه‌های کنیا این تعقیبات را چنانچه تحت قوانین مجازاتی کنیا باشد را به‌نوعی موجه می‌کنند.

نتیجه‌گیری

کشور کنیا از مدت‌ها قبل به عضویت کنوانسیون حقوق دریاها درآمد است و در مقررات این کشور نیز ده‌ها سال است که موضوع دزدی دریایی (البته نه به گستردگی فعلی) به‌عنوان جرم وجود داشته است اما با این وجود، تا سال ۲۰۰۶ هیچ سابقه قضایی در مورد صلاحیت محاکم کنیا برای رسیدگی به جرم دزدی دریایی که از سوی افرادی که هیچ‌گونه ارتباط تابعیتی و ملیتی با کنیا نداشته‌اند و توسط نیروهای خارجی دستگیر شده است در دسترس نیست؛ اما دادگاه عالی کنیا در دفاع از صلاحیت دادگاه‌های کنیا درباره دزدی دریایی اتباع کنیا در دریاها آزاد، صلاحیت محاکم

^۱ - Lawyers for the World

ملاحظات اخلاقی: موارد مربوط به اخلاق در پژوهش و نیز امانت‌داری در استناد به متون و ارجاعات مقاله تماماً رعایت گردید.

تعارض منافع: تدوین این مقاله، فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

سه‌م نویسندگان: نگارش مقاله تماماً توسط نویسنده مسؤول انجام گرفته است.

تأمین اعتبار پژوهش: این پژوهش بدون تأمین اعتبار مالی سامان یافته است.

منابع و مأخذ

الف. منابع فارسی

- International & Comparative Law*, 15(1): 1-19.
- Chalk, P; Smallman, L & Burger, N (2009). *Countering Piracy in the Modern Era*. National Defense Research Institute, City: New York, RAND Corporation.
- Doby, D (2010). "Piracy Jure Gentium; The Jurisdictional Piracy", *The International Journal of Conflict Of the High Seas and Territorial Waters*, 41(4): 53-74.
- Elleman, A; Forbes, A & Rosenberg, D (2018). *Piracy and Maritime Crime*. City: California, Naval War College Press.
- Etzioni, A (2010). "Somali Pirates: An Expansive Interpretation of Human Rights". *Texas Review of Law & Politics*, 15(1): 18-40.
- Fink, M.D. & Galvin, R.J. (2014). "Combating Pirates Off the Coast of Somalia: Current Legal Challenges". *Netherlands International Law Review*, 56: 367-395.
- Guilfoile, D (2010). "Counter-Piracy Law Enforcement And Human Rights". *International and Comparative Law Quarterly*, 59: 174-193.
- Huang, H (2009). "Who are sea cutthroats? A typological analysis of pirates". *Crime Law and Social Change*. 53(3): 277-298.
- Isabirye, D (2012). "The Status of Treaties in Kenya". *INDIAN J INT'L L*. 63: 45-64.
- Keyuan, Z (2009). "New Developments in the International Law of Piracy". *Chinese Journal of International Law*, 8(2): 325-340.
- Kitimo, A (2009). "Kenya: Piracy Suspects Appeal to VP Kalonzo". *DAILY NATION*.
- فروغی، فضل‌الله (۱۳۸۵). *اصل صلاحیت جهانی در حقوق کیفری داخلی و بین‌المللی*. رساله دکتری به راهنمایی دکتر سید علی آزمایش. تهران: دانشگاه تهران.
- قربان‌پور، محمد (۱۳۸۸). «تحلیل عملکرد جامعه بین‌المللی در پاسخ به اقدامات دزدان دریایی در سواحل سومالی و خلیج عدن». *مجله حقوقی بین‌المللی*. ۲۶(۴۱): ۲۱۵-۲۳۰.
- کوشا، جعفر و شایگان، فرهاد (۱۳۹۰). «نگرشی بر دزدی دریایی و تروریسم دریایی در معاهدات بین‌المللی». *تحقیقات حقوق خصوصی و کیفری (دانشنامه حقوق و سیاست)*. ۱۵(۱۵): ۹۳-۱۲۴.
- موسوی، سید فضل‌الله و جدیدی، انسیه (۱۳۹۰). *جرائم دریایی در حقوق بین‌الملل*. چاپ اول. تهران: انتشارات میزان.
- موسوی، سید فضل‌الله و دیگران (۱۳۹۰). «چالش‌های کنونی حقوق بین‌الملل در مورد اعمال صلاحیت نسبت به دزدی دریایی». *فصلنامه پژوهش حقوق و سیاست*. ۱۳(۳۲): ۳۶۵-۴۰۲.

ب. منابع خارجی

- Arnell, P (2001). "International Criminal Law and Universal Jurisdiction". *Int'l Legal Persp*, 53(3): 59-72.
- Archibugi, D & Chiarugi, M (2010). "Looking for a Jurisdiction for Somali Pirates". *Italian National Research Council, IRPPS*, October: 315-331.
- Azubuike, L (2009). "International Law Regime Against Piracy". *Annual Survey of*

- Sezer, I (2011). "A study on the legal aspects of piracy and armed robbery". *Constanta Maritime University Annals*, Year X. 12: 15-34.
- Sterio, M (2010). "Fighting piracy in Somalia: Why more Needed". *Cleveland-Marshall College of Law, Fordham Int'l L.J.* 73(2): 70-94.
- Thuo Gathii, J (2018), Kenya's Piracy Prosecutions. Electronic copy available at: <http://ssrn.com/abstract=1698768>
- Treves. T (2009). "Piracy, Law of the Sea, and Use of Force: Developments off the Coast of Somalia". *The European Journal of International Law*, 20(2): 430-451.
- Vignos, A (2010). "Pirate Trials: An Examination of the United States' Non-Refoulement Duties Pursuant to the United Nations Convention Against Torture". *U.C. Davis Journal of International Law & Policy*, 45: 1-23.
- Woodruff, J (2015). "The prosecution of piracy under the offence clause". Electronic copy available at: <http://ssrn.com/abstract=1693867>.
- Zou, K (2009). Current Legal Developments The United Nations Security Council, *Marine and Coastal Law*, no 24.
- available at <http://www.allafrica.com/stories/printable/200909040838.html>. (Last Visit: 2020/5/4)
- Kontorovich, E (2009). "International Decisions: United States v. Shi". *AM. J. OF INT'L L*, 103: 25-60.
- Kontorovich, E (2010). "A Guantánamo on the Sea: The Difficulty of Prosecuting Pirates and Terrorists". *California Law Review*, 98: 580-599.
- Joyner, C (2009). "Arresting Impunity: The Case for Universal Jurisdiction in Bringing War Criminals to Accountabilit". *Law and Contemporary Problems*, 59(4):192-211.
- Mbuthia, J (2009). "Nicolas Cage Visits Kenyan Prison". *Daily Nation*. Available at <http://www.nation.co.ke/News/-/1056/687586/-/uopb5t/-/index.html> (Last Visit: 2020/6/2)
- McGregor, S (2009). "EU, Kenya Somali-Pirate Treaty "Violates Rights", Lawyers Say". *Bloomberg news*, Aug.19. Available at http://www.bloomberg.com/apps/news?pid=newsarchive&sid=aDs_bA4DXiTG. (Last Visit: 2020/4/21)
- Passman, H (2009). "Protections Afforded to Captured Pirates Under the Law of War and International Law" *Tul. Mar. L.J.*, 33(1): 15-35.

References

- Archibugi, D & Chiarugi, M (2010). "Looking for a Jurisdiction for Somali Pirates". *Italian National Research Council, IRPPS*, October: 315-331.
- Arnell, P (2001). "International Criminal Law and Universal Jurisdiction". *Int'l Legal Persp*, 53(3): 59-72.
- Azubuike, L (2009). "International Law Regime Against Piracy". *Annual Survey of International & Comparative Law*, 15(1): 1-19.
- Chalk, P; Smallman, L & Burger, N (2009). *Countering Piracy in the Modern Era*. National Defense Research Institute, City: New York, RAND Corporation.
- Doby, D (2010). "Piracy Jure Gentium; The Jurisdictional Piracy", *The International Journal of Conflict Of the High Seas and Territorial Waters*, 41(4): 53-74.
- Elleman, A; Forbes, A & Rosenberg, D (2018). *Piracy and Maritime Crime*. City: California, Naval War College Press.
- Etzioni, A (2010). "Somali Pirates: An Expansive Interpretation of Human Rights". *Texas Review of Law & Politics*, 15(1): 18-40.
- Fink, M.D. & Galvin, R.J. (2014). "Combating Pirates Off the Coast of Somalia: Current Legal Challenges". *Netherlands International Law Review*, 56: 367-395.
- Foroughi, Fazlullah (2006). The principle of universal jurisdiction in domestic and international criminal law. Doctoral dissertation under the guidance of Dr. Seyed Ali Azmayesh. Tehran: University of Tehran. (Persian)
- Ghorbanpour, Mohammad (2009). "Analysis of International Community Performance in Response to Pirate Action off the Coast of Somalia and the Gulf of Aden." *International Law Journal*. Twenty-sixth year. No. 41: 215-230. (Persian)
- Guilfoile, D (2010). "Counter-Piracy Law Enforcement And Human Rights". *International and Comparative Law Quarterly*, 59: 174-193.
- Huang, H (2009). "Who are sea cutthroats? A typological analysis of pirates". *Crime Law and Social Change*. 53(3): 277-298.
- Isabirye, D (2012). "The Status of Treaties in Kenya". *INDIAN J INT'L L*. 63: 45-64.
- Joyner, C (2009). "Arresting Impunity: The Case for Universal Jurisdiction in Bringing War Criminals to Accountabilit". *Law and Contemporary Problems*, 59(4):192-211.
- Keyuan, Z (2009). "New Developments in the International Law of Piracy". *Chinese Journal of International Law*, 8(2): 325-340.
- Kitimo, A (2009). "Kenya: Piracy Suspects Appeal to VP Kalonzo". *DAILY NATION*. available at <http://www.allafrica.com/stories/printable/2009040838.html>. (Last Visit: 2020/5/4)
- Kontorovich, E (2009). "International Decisions: United States v. Shi". *AM. J. OF INT'L L*, 103: 25-60.
- Kontorovich, E (2010). "A Guantánamo on the Sea: The Difficulty of Prosecuting Pirates and Terrorists". *California Law Review*, 98: 580-599.
- Koosha, Jafar, Shaygan, Farhad (1390). "Attitudes Toward Piracy and Maritime Terrorism in International Treaties". Private

- and criminal law research (Law and Policy Encyclopedia). 7 (15): 93-124. (Persian)
- Mbuthia, J (2009). "Nicolas Cage Visits Kenyan Prison". *Daily Nation*. Available at <http://www.nation.co.ke/News/-/1056/687586/-/uopb5t/-/index.html> (Last Visit: 2020/6/2)
 - McGregor, S (2009). "EU, Kenya Somali-Pirate Treaty "Violates Rights", Lawyers Say". *Bloomberg news*, Aug.19. Available at http://www.bloomberg.com/apps/news?pid=newsarchive&sid=aDs_bA4DXiTg. (Last Visit: 2020/4/21)
 - Mousavi, Seyed Fazlollah and Jadidi, Ensieh (2011). *Maritime Crimes in International Law*. First Edition. Tehran: Mizan Publications. (Persian)
 - Mousavi, Seyed Fazlullah and others (2011). "Current Challenges of International Law on Jurisdiction over Piracy." *Law and Policy Research Quarterly*. Thirteenth Year, No. 32: 365-402. (Persian)
 - Passman, H (2009). "Protections Afforded to Captured Pirates Under the Law of War and International Law" *Tul. Mar. L.J.*, 33(1): 15-35.
 - Sezer, I (2011). "A study on the legal aspects of piracy and armed robbery". *Constanta Maritime University Annals*, Year X. 12: 15-34.
 - Sterio, M (2010). "Fighting piracy in Somalia: Why more Needed". *Cleveland-Marshall College of Law, Fordham Int'l L.J.* 73(2): 70-94.
 - Thuo Gathii, J (2018), Kenya's Piracy Prosecutions. Electronic copy available at: <http://ssrn.com/abstract=1698768>
 - Treves. T (2009). "Piracy, Law of the Sea, and Use of Force: Developments off the Coast of Somalia". *The European Journal of International Law*, 20(2): 430-451.
 - Vignos, A (2010). "Pirate Trials: An Examination of the United States' Non-Refoulement Duties Pursuant to the United Nations Convention Against Torture". *U.C. Davis Journal of International Law & Policy*, 45: 1-23.
 - Woodruff, J (2015). "The prosecution of piracy under the offence clause". Electronic copy available at: <http://ssrn.com/abstract=1693867>.
 - Zou, K (2009). Current Legal Developments The United Nations Security Council, *Marine and Coastal Law*, no 24.